

Klassisk
TRÆBÅD

Nr. 118 · December 2013

**Klassisk
møder nyt ...
og gammelt**

Carita og Harpunloggen

Af Catja Beck-Berge. Foto: Henrik Hansen og privat

Catja og besætningen skåler stolt over deres flotte præstation.

Det var med stor ydmyghed og glæde at vi modtog Harpunloggen 2013. Vi har jo ikke haft båden så længe. Faktisk købte vi den så sent som oktober 2012.

Grundlæggende var Carita i enestående og original stand, men efter et par år på land var sprækkerne under vandlinjen flere steder op til en halv cm brede, og lakken træt og sprængt.

Det var den grundlæggende gode stand, som var den afgørende faktor for at det netop blev den båd vi købte. Efter flere år med min tidligere båd, som nærmest var et renoveringsprojekt, der blev større og større jo mere vi knoklede, ønskede vi nemlig at alle vores kræfter nu skulle bruges på det sjove; masser af flot lak, æstetik for øjet og fart gennem vandet. Og jeg skal lige love for at alle vores kræfter blev igangsat hen over vinteren.

Vi fik kørt båden hjem i haven og byggede straks et stort telt, for med Caritas 11,5m, så manglede vores gamle telt 3,5m! Og så gik arbejdet ellers i gang. Lak blev fjernet, alle chromdele afmonteret og sendt til forchromer osv. Der blev brugt linolie med fungicid,

Carita M30 er bygget i 1943 efter tegninger fra 1933. Tegningerne blev udviklet på baggrund af M22 hvoraf den første så dagens lys i 1930. Der er bygget ca. 90stk i træ. I 1973 holdt glasfiberen sit indtog, og der bygges fortsat M30'ere i glasfiber. Det interessante er at glasfiber udgaverne bygges så de sejler på lige vilkår som træbådene, og i Sverige er dette fortsat en bådtype som har sin egen klasse med årlige Svenske mesterskaber og en særdeles aktiv klub.

Det har været vigtigt for os, at løbende rig og trimmuligheder (blokke, spil osv.) var i høj og tidssvarende kvalitet, men at det æstetiske udtryk på båden var originalt. Eksempelvis er stålwire til strut og bak- og agterstag udskiftet med Dyneema SK75, som kan flyde, men er 15 gange stærkere end stålwire.

bejdse med naturpigmenter efter Simons opskrifter, og strøget lak (Ovatrol D1+D2) i lange baner og mange lag.

Vi fik tilmed bygget en ny luge, idet den gamle forsvandt under transporten. Ind imellem pauserne i teltet og vinterkulden blev der brugt utallige timer på internettet, for at finde frem til de helt rigtige blokke, spil, tovværk, beregnet dimensioner på det hele osv.

Spændende var det, da vi efter flere måneders indsats, endelig at kunne søsætte Carita i ny og opdateret version, og skinnende som et smykke. Jo, der var da nok en lille stolt tåre i øjenkrogen, da vi trådte et par skridt tilbage og kunne nyde synet af de utallige timers sjove, men intense og krævende vinterarbejde.

Nu igenstår den sidste del af det sjove, nemlig fart gennem vandet, for det er blevet lidt småt med det i den forgangne sæson. Vi håber på at kunne søsætte "stoppenålen med krybekælder" med nye sejl i den kommende sæson, og så må vi se om vi kan få lidt fart i hende.